Quelle: https://manuscripta.at/?ID=672
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

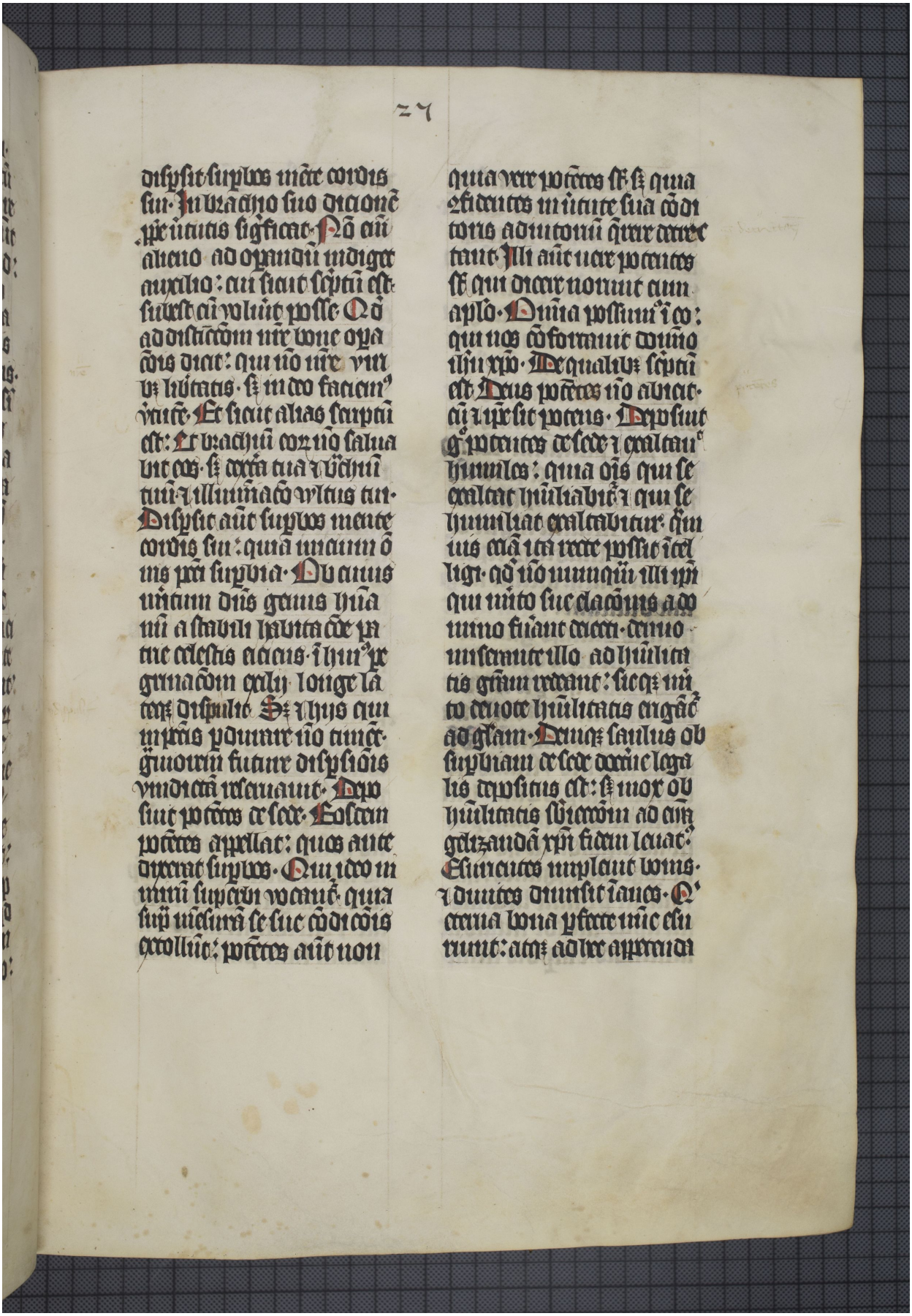

27

dispsit superbus mentem cordis
sui. In brachio suo dicamus
potentiam significat. Non enim
alterius ad operandum indiget
auxilio: cum sicut scriptum est
fecerit eis voluerit posse. Quod
ad distinctionem utriusque operis
dicit: quia non uterque vnus
vel humilitatis. si in eo faciem
vincere. Et sicut alias scriptum
est: Et brachium eorum non salua
bit eos. sed dextera tua et brachium
tuum et illuminatio vultus tui.
Dispsit autem superbos mente
cordis sui: quia unanimi o
mnes pari superbia. Ou enim
unanimi dis gentes unia
mi a stabili superbia cor pe
tere celestis aciem. i. hum. pe
grinationem caelo longe la
tere disponit. Sed ipsos qui
impios pdunur non omnes
quorum fuerunt dispsitionis
vindicam reservant. Depo
sit potentes de sede. Potentes
appellat: quos antea
dixerat superbos. Qui ideo in
unum superbi vocantur. quia
sui nescium se sic cordi cordis
extollit: potentes autem non
quia vere potentes sed sed quia
fidentes in virtute sua cordi
tionis adiutorium quasi arrec
tant. Illi autem vere potentes
sed qui dicere noverunt cum
apostolo. Omnia possum in eo:
qui me confortat christo
ihesu domino. Deque alius scriptum
est. Deus potentes non abiecit.
cum ipse sit potens. Deposuit
de potentes de sede et exaltauit
humiles: quia omnis qui se
exaltat humiliabitur et qui se
humiliat exaltabitur. Qui
nis enim ita recte possit ieiu
nare. quod non minus illi pri
que vitio sunt elationis ad
mirando fiunt eiecti. dum o
mnes amore illo ad humilita
tis gratiam redeant: sicque mi
to dolore humilitatis augent
ad gloriam. Denique saulus ob
superbiam de sede dominic lega
lis depositus est: sed minor ob
humilitatis subiectionem ad ani
mas glorificandas christi fidem leuat.
Esurientes implent bonis.
et divites dimisit inanes. Qui
aeterna bona pfecere nunc eli
minat: atque adhuc apprehendi